

Quan Âm Tóc Rì

Tác Giả: Hu&nh Trung Chánh
Thứ Bảy, 21 Tháng 8 Năm 2010 10:30

Ao nào cũng có ánh trăng ... nhà nào cũng có Quan Âm hi&n ti&n.

Dì Ba n&m v&ng đu đ&a, l& đ&ng th& t&m m&t theo d&i đ&m mây b&ng b&nh trôi v& h&ng chân tr&i xa tít. Dì b&ng khu&ng ví mình nh& đ&m mây trôi lang thang đ&, đ&ng l&n l&n ti&n vào kho&ng không gian cu&i cùng đ& r&i s& tan bi&n vào cõi h& vô mù m&t. Th&i gian trôi nhanh quá, m&i ngày nào d& ph&i ch&t v&t, l&n l&i đ&u trên xóm đ&oi, làm đ& m&i ngh& n&ng nh&c đ& ch&t m&t t&ng đ&ng nuôi con ăn h&c, nay dì đ&c s&ng an nhàn h&nh phúc v&i gia đ&nh cô con gái hi&u th&o, cùng hai đ&a cháu ngo&i ngoan ngo&n qu&y qu&n nên có th& nói d& đ&c Tr&i Ph&t h&u đ&i trong chu&i ngày già. Th&t v&y bà con cô bác & t&i th& xã R&ch Giá n&y, ai ch&ng m& đ&c nh& dì. Dì Ba có hai đ&a con : con trai l&n tên Toàn v&t biên sang Hoa K&, t&t nghi&p k& s& đ&n t&, k&t hôn v&i cô gái M& g&c Tây ban Nha, h& sanh đ&a con trai kh&u kh&nh, công danh s& nghi&p hanh thông, nghe đâu đã là nhà tri&u phú tr&; Lan, đ&a con gái & l&i quê nhà h& h& v&i m&, có ch&ng là công nhân viên trung c&p, l&ng b&ng tr&ng h&u, đã t&o đ&ng nên nhà c&a khang trang và có n&p s&ng v&t ch&t sung túc h&n ng&oi... Đ&ng m&ng m&ng m&ng nghĩ chuy&n xa g&n, dì Ba ch&t t&nh l&i khi nghe ti&ng reo vui c&a bé Mai & ng&ng c&a. Con bé th&a ngo&i r&i sa ngay vào lòng th& th& : “Con h&ng mu&n đ& h&c đâu! con nh& ngo&i quá hà!”. “Oái chu ch&a! cháu tôi nói nghe đ& th&ng làm sao à! n&y gi& ngo&i cũng trông con v& l&m đó!”. Bà cháu đ&ng n&ng nhau, thì có ti&ng đ&n tho&i reo vang, bé Mai nhanh nh&u nh&m đ&y ch&y lên phòng khách ch&p đ&n tho&i : “A lô ! a lô !” “Đ& có! đ& có!”. “Ngo&i &i! ngo&i! có c&u Lâm & M& đ&n tho&i cho ngo&i nè!”. Lâm là con c&a cô em th& năm, đã cùng đ& v&t biên m&t chuy&n v&i Toàn. Khi Lâm m&i r&i n&c đ&c hai năm thì m& cháu ch&t, m&y năm sau đ&ng năm đ& h&c t&p c&i t&o v&, theo đ&n đ&n t& sang qua Hoa K& v&i con, nh&ng ch&ng bao lâu cũng t& tr&n. Lâm th&ng d&nh th&ng m& nên th&nh tho&ng v&n g&i quà bi&u và đ&n tho&i thăm dì.

- A lô! Lâm h&! dì Ba nè con!

- Dì &i ! con tính c&oi v& dì à!

- Chà ! con nào t&t ph&c đ&c con ch&m v&y Lâm? Vi&t Nam hay M& v&y con?

- Gia đ&nh bên v& con g&c gác C&n Th&, nh&ng con v& c&a con nói ti&ng Vi&t không r&nh d& à!

- & x& ng&oi mà con! c&u cho đ&c ng&oi Vi&t mình là quý l&m r&i!

Quan Âm Tóc Rúi

Tác Giả: Hu&nh Trung Chánh
Thứ Bảy, 21 Tháng 8 Năm 2010 10:30

- Dì à! Con m& côi cha m&, gi& ch& còn m& i mình dì, nên con && c mu& n đ&& c dì đ&ng ra làm ch& hôn c&& i v& cho con!

- Đó là chuy&n dĩ nhiên r& i! Bây gi&, con mu& n đi đi C&n Th& chánh th& c th& a chuy&n v& i ng&& i l&n ph& i không? Con c& cho bi&t ngày gi& và đ&a ch&, dì s& tìm đ&n lo l&ng chu toàn cho con.

- C& gia đình bên v& con đ&u & Hoa K& dĩ à! Ý c&a con là mu& n mua vé máy bay r&& c dĩ qua đây làm đám c&& i! dĩ ráng dĩ m&t chuy&n dùm con nghen dĩ!

Dì Ba đang h&ng hái b&ng s&& ng ngang, dĩ ú & c&t tỉng :

- Dĩ Hoa K& h& ? Chuy&n khó quá há... & & ...

Dĩ c&m dĩn tho& i mà ngh&n ngào. Dĩ không n& ph& lòng cháu, nh&ng sang Hoa K&, th& nào dĩ cũng “đ&ng m&t” đ&a con trai l&n, r& i ch&ng bi&t ph& i x& s& làm sao cho v&n toàn đây. Sau khi r& i Vi&t Nam vài năm, Toàn g& i tỉn v& n&& c ph&ng đ&&ng m& khá chu đáo. Thu& đó, n&n kinh t& trong n&& c ềo u&c, nh& tỉn tr& c&p c&a Toàn, dĩ s&ng phong l&u, l& i v&a n& m&t n& mà v& i bà con l& i xóm v& “th&ng con trai chí hi&u” c&a mình. M&it hôm, b&ng Toàn dĩn tho& i v& h&m h&c v&n h& dĩ : “Con nghe nói đ&o n&y má xài tỉn sang l&m ph& i không? Má đ& dĩng c& xóm, má đùm b&c chú t&, thím tám, bà hai... má còn b& tỉn b& b&c ra xây nhà c&a cho con Lan n&a ph& i không?”. Th&t ra, c&y tỉn chu c&p c&a con nên dĩ Ba ăn tiêu khá phong l&u, dĩ cũng th&&ng con gái nên bù đ&p cho nó; dĩ nghĩ bên M& hái tỉn r&t đ& nên m&c tình khai thác con dài dài, dĩ h& i thúc con g& i tỉn, đôi khi dĩ còn than th& b&nh ho&n đ& có thêm tỉn tr& c&p đ&t xu&t, và l&n nào Toàn cũng nhanh nh&n đáp &ng. Dĩ không ng& l&n n&y Toàn l& i v&n h& dĩ nh& th&, nên dĩ s&ng s& khá lâu r& i m& i nh& gi&ng g&&ng g&o gi& i thích : “Má đâu có ăn xài phí ph& m gì đâu, má ch& giúp vài thân nhân bè b&n, nh&ng ng&& i mà ngày x&a đã t&ng t&&ng tr& gia đình mình trong nh&ng lúc ng&t nghèo. & a thì má có ra tỉn s&a cái nhà mà má & chung trong đó, ch& đâu ph& i xây nhà riêng cho v& ch&ng con Lan & đâu con! Má bi&t con làm ra đ&ng tỉn cũng c&c kh& nên má đ&n đ& chi đ&ng l&m mà, nh&ng s&ng trên đ& i n&y đôi khi thì mình cũng ph& i bi&t ph& i qu&y, gi& v&n tình nghĩa v& i bà con l& i xóm con à!”. Toàn h&m h&c : “Tình nghĩa là chuy&n c&a má ch& không ph& i là chuy&n c&a con. Con mu& n má ph& i hi&u rõ r&ng con ch& có b&n ph&n v& i má thôi, má mà mang tỉn ra nuôi thiên h&, thì ph& i t& ki&m tỉn r& i dâng n&p, ch& con không ngu đ& i gì cung c&p đâu!”. Đ&t l& i, Toàn g&c máy cái r&p, không cho dĩ c& h& i phân bua thêm n&a. Dĩ Ba đau xót l&ng ng&& i. Đ&u óc căng th&ng, dĩ suy nghĩ miên man, r& i đoán có l& “ai đó” đã th&m th&t mách l&o v& i Toàn. Suy cùng nghĩ c&n dĩ đoán quy&t r&ng k& nh&n tâm h& i dĩ ch& có th& là cô em ch&ng mà thôi. Thu& m& i v& làm dâu, dĩ đã t&ng b& cô em ch&ng xéo x&t

Quan Âm Tóc Rõ

Tác Giả: Hu&#nh Trung Chánh
Thứ Bảy, 21 Tháng 8 Năm 2010 10:30

n&#y hành h&# t&# t&#i, đ&#n n&#i, đôi phen dì đã toan c&#n l&#i t&# t&# mong thoát kh&#i c&#nh nh&#c nh&#n. Sau khi ch&#ng dì qua đ&#i, dì đã ph&#i v&#t v&#ng&#c xuôi ki&#m s&#ng nuôi con ăn h&#c thì cô em ch&#ng khá gi&# ch&#ng thềm ngó ngang gì đ&#n đám cháu, v&#y mà, khi Toàn vinh quang n&#i x&#ng&#i, thì cô cháu l&#i xum xoe thân m&#t nhau, khi&#n dì nghe th&#y mà... “gai con m&#t”, th&#nh&#ng n&#u dì ngăn c&#n con liên l&#c v&#i bên n&#i thì có v&# h&#p h&#i quá, nên dì đành b&#m b&#ng làm ng&# Cây mu&#n l&#ng mà gió ch&#ng ng&#ng, dì mu&#n yên mà ng&#i ta đâu đ&# dì yên. Dì không ngăn c&#n con quà cáp cho “h&#”, ch&#ng nh&#ng “h&#” không cảm &#n dì, mà còn gi&# trò đ&#m th&#c đ&#c h&#i nh&# th&# n&#y. “Đúng là th&# oan gia nghi&#p ch&#ng su&#t đ&#i đeo đ&#ng phá h&#i mình mà!”, dì than th&#m. Càng suy nghĩ, dì càng nh&# đ&#n nh&#ng tr&#n đ&#ng đ&# ngày x&#a, mà dì luôn luôn là k&#chi&#n b&#i gánh ch&#u nh&#c nh&# dài dài. T&#ng âm m&#u thâm đ&#c, t&#ng c&# ch&# thô b&#, t&#ng l&#i nói đ&#y nghi&#n... c&#a cô em ch&#ng c&# th&# mà hi&#n ra khiêu khích dì, khi&#n dì t&#c t&#i điên cu&#ng mà không th&# trút b&#u tâm s&# cho ai nghe đ&#c. Trăm chuy&#n ch&# vì th&#ng con trai háo danh, quá ngu đ&#c cô đ&#ng&#t n&#nh n&#t tăng b&#c đ&#a lên mây r&#i m&#c tình to nh&# đ&#m th&#c, khi&#n Toàn n&#i gi&#n n&#ng l&#i v&#i ng&#i mang n&#ng đ&# đầu tr&#n đ&#i đã t&#n t&#y hi sinh cho mình. Càng suy nghĩ dì càng kh&# đau ray r&#t, r&#i bao nhiêu cảm h&#n dì đem trút ra đ&#u ngòi bút. Dì h&#m h&#c viết th&# cho Toàn, l&#i l&# khá chua cay và tuy không h&#n t&# con nh&#ng dì kh&#ng đ&#nh r&#ng t&# h&#u dì không c&#n con chu c&#p ti&#n b&#c hay liên l&#c sẵn sóc gì n&#a. M&#y ngày sau, c&#n gi&#n ngườì ngoai, dì Ba m&#i nh&#n th&#y ph&#n &#ng mình quá đáng, nh&#ng th&# đã g&#i r&#i, đâu còn ph&#ng cách gì c&#u v&#n đ&#c. Dù sau, dì Ba tin t&#ng Toàn đ&#c th&# m&# thì s&# nghĩ l&#i mà xin l&#i dì, r&#i tình m&# con s&# đ&#m đà nh&# x&#a. Ng&# đâu, Toàn ch&#ng thềm tr&# l&#i, và k&# t&# đó, ch&#m đ&#t m&#i liên h&# v&#i m&#, không th&# t&#, thăm h&#i m&#t ti&#ng. Dì ba mu&#n n&#i l&#i tình m&# con, nh&#ng bao l&#n ng&#n ng&# biên th&#, cu&#i cùng dì đ&#u x&# b&# : m&# mà ph&#i n&#n n&#, c&#u c&#nh con thì nh&#c quá! T&# đó, dì Ba đành ch&#p nh&#n m&#t m&#t đ&#a con yêu. Chuy&#n đau lòng n&#y dĩ đ&#u bi&#t. Dì v&#n ca ng&#i v&#i m&#i ng&#i r&#ng Toàn là đ&#a con hi&#u th&#o đùm b&#c me... Dì Ba nh&# chuy&#n cũ, tr&#m ngâm ch&#ng bi&#t ph&#i gi&#i thích sao cho Lâm hi&#u, nên c&#im l&#ng ch&#ng lên ti&#ng khi&#n ng&#i cháu s&#t ru&#t h&#i “nh&#ng” lên :

- Dì ba &#i ! dì còn &# đ&#u giây không? Dì tính sao dì? Dì đi M&# m&#t chuy&#n nghen dì!

- Dì r&#t mu&#n lo cho con, nh&#ng,... &# &#, đi Hoa K&# đâu ph&#i đ&#a con... Nghe nói h&# s&# xu&#t ngo&#i khó khăn l&#m, mà dì thì không bi&#t m&#t ti&#ng Ăng-lê, thì làm sao dám đi đ&#ng m&#t mình cho đ&#c!

- Con h&#i thăm r&#i! bây gi&# chánh quy&#n Vi&#t Nam l&#n Hoa K&# gi&#i quy&#t h&# s&# xu&#t ngo&#i cho ng&#i l&#n tu&#i r&#t nhanh chóng, dì yên tâm v&# đó đi...

- &# !..

Quan Âm Tóc Rúi

Tác Giả: Hu&nh Trung Chánh
Thứ Bảy, 21 Tháng 8 Năm 2010 10:30

- Con năn n& di mà ! anh Toàn than nh& di l& m, ch& đ& i đ& g& p l& i di chuy& n n& y đó! Anh Toàn & i, xin anh năn n& di giúp tôi đi anh !

Toàn c& m đ& n tho& i b& t song song bên kia đ& u gi& y lên ti& ng :

- Con đây má! Con đã bàn v& i th& ng Lâm r& i. Má s& n qua M& lo đ& m c&& i cho th& ng Lâm, g& p m& t t& i con luôn, và cũng cho th& ng cháu đích tôn bi& t bà n& i ch& ! Má ráng ch& y gi& y t& qua s& m cho k& p sanh nh& t th& ng Bob luôn th& nhé!

B& t ng& nghe gi& ng nói c& a con, di m& ng m& ng t& i t& i & a n&& c m& t. Tuy di t& ái l& n “thà ch& t không nh& n ti& n con” nh& ng lòng th&& ng nh& con v& n tha thi& t khôn nguôi, v& a nghe l& i nói ôn hòa c& a con, bao nhiêu gi& n h& n t& c thì tan bi& n. Giá dù mà có th& ch& p cánh bay đ&& c, có l& , di Ba cũng bay m& t m& ch qua bên kia b& đ& i d&& ng trong ch& p m& t đ& ng& m nhìn đ& a con yêu cho th& a d& , nên di v& i v& đáp :

- & a ! má s& lo h& s& xu& t ngo& i ngay! Con yên tâm!

- Cám & n di ba ! cám & n di ba !, ti& ng Lâm & bên kia đ& u gi& y m& ng r& reo vang.

Toàn l& i lên ti& ng :

- Nhân l& sanh nh& t th& ng B& p, con cũng tính mua vé máy bay cho cô Út qua M& ch& i luôn th& , má nghĩ sao?

Di Ba choáng váng b& n r& n tay chân. Toàn d& s& c bi& t m& và cô em ch& ng n& y t& i k& nhau, nh& ng c& sao nó l& i bày ra chuy& n tr& trêu n& y. Không l& Toàn thù oán m& đ& n n& i mu& n làm kh& m& dài dài su& t cu& c hành trình, đ& r& i s& tìm c& h& i đ& h& nh& c m& tr&& c m& t cô cho b& ghét sao? Di Ba mà bi& t Toàn s& p x& p cho cô em ch& ng cùng đi thì “đ& u cho vàng” cũng t& ch& i, th& nh& ng gi& đây, di đã l& h& a, Lâm m& ng vui nh& m& h& i thì di đâu còn cách nào đ& thoái thác đ&& c. Di đành tr& l& i buông x& i :

Quan Âm Tóc Rõ

Tác Giả: Hu&nh Trung Chánh
Thứ Bảy, 21 Tháng 8 Năm 2010 10:30

- Øa ! thì tí n c&a con, con làm sao con làm, ch& má đâu có ý ki&n gì !

Cũng may là cô em ch&ng tu&i ch&a đ& sáu m&&i nên h& s& xu&t ngo&i b& tr& ng&i, dì Ba tho&i mái ra đi m&t mình, nh&ng ni&m háo h&c mong g&p l&i đ&a con yêu không còn n&a. Dì phân vân không bi&t Toàn s& đ&i x& v&i mình nh& th& nào đây?

Sau m&t ngày dài bó g&i, ng&i co ro cúm c&ng, l&i ph&i l&ng x&ng qu&nh qu&ng lo s& đi&ng ng&&i trong hai l&n đ&i chuy&n bay t&i Đ&ai B&c và Los Angeles, khi máy bay đáp xu&ng phi tr&ng Chicago thì dì Ba đã m&t đ&i. Dì lê l&t t&ng b&&c n&i đ&oi theo đ&am hành khách b&&c vào c&ng đ&n, mà chân h&u nh& mu&n khu&u xu&ng . Dì đ&n d&c nhìn quanh, lo l&ng ph&p phòng. “Sao không th&y đ&a nào đ&on r&&c v&y k&ia?”, dì run run t& h&i. Đ&ng hú h&n hú v&ia, ch&t dì Ba tho&ng th&y d&ng ai nh& là Lâm chen chúc trong đ&am đ&ng đ&ng v&y tay lo&n x& kêu dì, n&&c m&t tràn ra r&n r&a, dì m&ng r& g&i cháu nh&ng âm thanh b&ng t&t m&t đ& bi&n thành tí&ng n&c ngh&n ng&o, m&ng m&ng t&i t&i. Dì Ba nhanh chân b&&c t&i ôm ch&m l&y cháu, c&t tí&ng :

- Ch&n đ&t &i! Tr&ng con l& qu&c hà! Con gi&ng đ&&ng năm nh& hai gi&t n&&c v&y đó! U& !...

Dì đ&ng t&&i c&&i b&ng ch&n h&n l&i. Dì không th&y Toàn đ&on mình nên bu&n h&u, mu&n h&i cho ra l&, nh&ng kh&ng l&i vì ch&ng mu&n b&c l& n&i ni&m riêng. Có l& Lâm đ&on đ&&c ph&n nào tâm s& c&a dì, nên v&i v& gi&i thích :

- Dì à! Anh Toàn b&n h&p hàng tu&n v&i nhóm th& tr&&ng ch&ng khoán c&a &nh. A&nh là l&nh t& c&a nhóm nên không th& v&ng m&t đ&&c. &nh c&n đ&n con r&&c đi r&i đ&a v& “l&u đ&ai” c&a &nh ngay, k&o &nh s&t ru&t l&m!

L&i gi&i thích trên ch& làm cho ni&m đau th&m kín c&a dì l&ng đ&ng sâu h&n. Dì nghĩ : “B&n r&n đ&n th& nào dì không bi&t, nh&ng dì bi&t ch&c con mình không chút nh& nhưng m&, nên ch&ng h& nôn nóng g&p m&t ng&&i m& già sau g&n 20 năm tr&i xa cách! Ô&i! sao con t& v&i má quá v&y con!”

Dì Ba l&i th&i theo cháu. Trên đ&&n đ&&ng th&m t& phi tr&&ng v& nhà, Lâm huyền thuy&n

Quan Âm Tóc Rúi

Tác Giả: Hu&# nh Trung Chánh
Thứ Bảy, 21 Tháng 8 Năm 2010 10:30

k&# chuy&# n. Chàng t&# n tình gi&# i thi&# u t&# ng đ&# ng ph&# , t&# ng cao &# c, t&# ng đ&# a đ&# m l&# ch s&# cho dì, nh& ng bà dì ch& bi&# t g&# ng g&# o g&# t gù cho qua, vì bao nhiêu tình ý c&# a dì đ&# u l&# ng v&# ng xoay quanh bóng dáng ch& p ch& n c&# a đ&# a con yêu, v&# i n&# i h&# n gi&# n gi&#ng gi&#ng. Xe đ&# ng l&# i t&# i m&# t ngôi nhà khang trang. Lâm lên ti&# ng “T&# i n&# i r&# i! nhà to quá ph&# i không dì?”. Lâm xu&# ng xe, nhanh nh&# n b&# m chuông. Toàn hi&# n ra tr&# c c&# a, l&# ch l&#m sanh tr&# ng, hân hoan c&# t ti&# ng : “Má! má t&# i n&# i r&# i!”. Bao nhiêu gi&# ìn h&# n v&# t tan bi&# n, dì Ba dang hai tay ôm đ&# a con c&# ng, n&# c m&# t n&# c mũi t&#m lem, m&# u máo :

- Cám &# n Tr&# i Ph&# t! cu&# i cùng r&# i má cũng g&# p m&# t con! Má nh& con l&# m con bi&# t không?

Bà ng&# ng l&# i ng&# ùm nghĩa con h&# i lâu cho đã th&#m, r&# i m&# i ng&# t ngào m&# ng yêu :

- Ch&#n &# i! H&# i con ra đi, con còn nh& xú, &# m nh&#m hà! Gi&# thì con cao l&# n, tr&# ng tr&# o, đ&# p trai h&# n ra v&# y đó !

- Hi! hi! Con mu&# n nh& xú hoài ùm m&# c tình nh&#ng nh&# o đòi má b&# ng &# m nh&# ngày x&# a, mà ch&# ng đ&# c đây ch&# !

Hai m&# con c&# i vang sung s&# ng. Dì Ba không ng&# ngu&# n h&# nh phúc mà mình ch&# đ&# i bao năm đã đ&# n v&# i mình đ&# dàng và tràn tr&# nh&# th&# . Dì r&# n r&# b&# c theo con vào nhà. Toàn gi&# i thi&# u Mary và Bob, v&# con c&# a chàng v&# i m&# . Dì Ba cũng tay b&# t m&# t m&# ng, nh& ng vì ti&# ng nói không thông, nên bu&# i đ&# u k&# t thân v&# i d&# u và cháu n&# i có ph&# n l&# n c&# n. Sau đó, Toàn l&# i hân hoan đ&# a m&# đi m&# t vòng “chiêm bái ngôi bi&# t th&# đ&# s&# đ&# y đ&# ti&# n nghi t&# i tâm và sang tr&# ng, cùng cái nhà xe vĩ đ&# i “ng&# ” hai chi&# c xe h&# i l&#ng công, r&# i đ&# a m&# đ&# n căn phòng dành cho bà t&# m trú, có bình hoa t&# i trang nhã đón chào. Dì Ba r&# n ràng ni&# m vui vô cùng vô t&# n. Dì sung s&# ng, dì h&#nh đi&# n vì Toàn.

Theo ch&# ng trình v&# ch s&# n, t&# i hôm đó Toàn t&# ch&# c đ&# i ti&# c m&# ng m&# t&# i m&# t nhà hàng l&# ng l&# y n&# m trên m&# t tòa nhà ch&# c tr&# i, t&# trên đó khách có th&# quan sát đ&# c c&# thành ph&# Chicago r&# c r&# ánh đèn màu. Th&# c khách, ngoài gia đình Toàn, còn có Lâm và nhóm đàn em th&# tr&# ng ch&# ng khoán trên 25 ng&# i đ&# c m&# i tham đ&# i đ&# chia x&# ni&# m vui đoàn t&# to l&# n c&# a m&# con chàng. Lâm ng&# i c&# nh dì Ba, thông đ&# ch nh&# ng l&# i trao đ&# i tán t&# ng c&# a ch&# khách cho dì nghe, khi&# n dì càng nghe càng h&# h&# trong lòng. Ti&# c tàn, Toàn h&# p t&# p đ&# a m&# v&# nhà, đ&# a bà đ&# n t&# n phòng ng&# , chúc bà ng&# ngon, r&# i lui ra. Dì Ba b&# n r&# n, mu&# n níu con l&# i đ&# m&# con tâm tình

Quan Âm Tóc Rõ

Tác Giả: Huánh Trung Chánh

Thứ Bảy, 21 Tháng 8 Năm 2010 10:30

há há, nháng nghá ká tháy giá khác đá trá, dá lái quáa mát nhác, nán đánh cháu chia taá. Diá nhát quyát sá tìm đá cá nháng giáay phát riáng tá đám đá vái con váo ngáy mai. Sáng hôm sau, dá Ba thác sám tráng ngáng con. Chá hoái, chá mái đán hán 8 giá, dá mái máng rá tháy Toán áo quán tám tát, tá buáng ngá bác ra. Toán háp táp háng đán dá đán tá lánh chá chá thác ăn buái sáng và tráa, rái ra đá ngay, kháng đánh mát khoáng tráng nào cho dá han hái đáng dài chi cá. Dáu cháu cũáng lán lát ra đá, bá lái dá Ba mát mánh mát bóng, suát ngáy thá thán buán tánh trong ngái biát thá mánh máng xa lá, và chá biát đám táng giáay táng phát tráng ngáng tháng con trai đá làm trá vá. Toán vá nhá, thì đá có vá con táu tát. Rái Lâm cũáng táu đán. Cá nhá rán rá đáa nháu đá ăn cám chiáu táng báng náng nhát, nháng cuái cùng, thì dá Ba cũáng thái giáam hám mát mánh trong căn phòng lánh láo, đáa con trai á phòng bên cánh mà dá cám giáac nhá má con dá cách biát nghìn trùng. á Viát Nam thì má con, bà cháu xám xát bên nháu, chá đáu có cái cánh ai á phòng náy nhá thá náy. Ôi, tuy cùng sáng chung mát nhá mà dá Ba tìm hoái hoái cái cánh hái riáng tá thuán tián đá tá do bày tá tình má con thá má thiát đám đá ngày xáa mà coi bá khá khán quá. Sau máy ngày bán khoán tìm hiáu, cuái cùng dá Ba đánh phái đáu lòng cháp nhán sá thát, sá thát mà dá đá tình chái bá, chá đáng ra thì dá cũáng đá máng táng ra đáu náy ngay giáay phát đáu tiên gáp con rái : Toán ván còn gián dá. Trác mát mái ngáng i Toán đáng kách là đáa con có hiáu, ván vá đán tiáp má, tiác táng táng báng, ăn xái phong láu... nháng tát cá chá toàn là hình thác mà cháng chát thâm tình. Dá đi đáng xa mát nhác, Lâm lá vá xót xa, còn Toán thì tuyát đái kháng, kháng mát chút láu tâm nhá đán sác kháe, đán náp sáng cáa má trong nác. Toán cũáng cháng máng han hái gia đánh cô em gái cùng đám bà con há hàng bên ngoái. Ngáng cáng lái, Toán tháng đá cáp đán hán nái, và cánh cánh mái - có lánh má tráu tác má - vá nháng sá tián mà Toán đá váng vái gái vá chu cáp cho cô út. Tánh tình Toán xáa nay ván thá. Thuá nhá, Toán tháng em vô cùng, nháng đáa em phái tuyát đái váng lái, chá còn đám trá treo cháng đái, thì Toán sá làm đá mái pháng cách đá hành há tái bái, cho đán khi nào đáa em phác táng mái thôi. Báy giá Toán đá có danh váng bác tián, có đám đàn em táng bác, nán có lá Toán cáng sát đá áp đáng chá tráng náy. Và do đáó, dù là má, có lá dá cũáng phái tuyát đái phác táng Toán thì mái mong đá cá đáa con đáoi hoái. Dá cháp miáng thá dài, ráng ráng hai giáng nác mát, rái lám bá mát mánh : “Má ván là má. Má làm sao có thá nánh bá táng bác con đá cáu xin quyán lái nháng nái ta đá cá! Con cũáng biát má quá mà. Tá ái má lán lám, đái má chá có hai lán mà má phái cháu nhác nhá quy láy ngáng i ta mà thôi. Lán đáu, là cái lán mà con cáp bè cáp đáng mang dao vô tráng bá đáu i hác, vì táng lai con, má phái láy lác ông Táng giáam thá, xin cho con hác lái. Và lán thá hai, là lán con vát biên, má kháng đá tián chung nán phái kháoc lác van nái chá tàu chám chá. Kháng lá, giá náy má lái phái van xin con chút tình tháng sao Toán?”. Chiáu hôm đáó, dá Ba vián đán ráng đám cái đá gán ká, dá có nháu chuyán nán phái bàn bác chi tiát trác vái Lâm, nán nhát quyát đái đán nhá Lâm á đái ngày. Nái Lâm cũáng là mát chung cá, và tuy cũáng đáy đá tián nghi, nháng so vái ngái biát thá cáa Toán thì là cá mát trái mát vác. Lâm nháng cho dá cái phòng duy nhát và nám ngá trên cái ghá dài. Tháy hoán cánh cá cáa cháu, dá Ba ái ngái hái :

- Con cũáng là ká sá nhá Toán, tián bác chác con cũáng kháng thiáu. Sao con kháng mua cái nhá cho ráng rái?

Quan Âm Tóc Rõ

Tác Giả: Hu&# nh Trung Chánh

Thứ Bảy, 21 Tháng 8 Năm 2010 10:30

- L&# ng h&# ng thì con v& i & nh không khác, nh& ng anh Toàn tài ba l& m dì & ! Anh nghiên c& u th& tr& ng ch& ng khoán, tiên đoán giá c& lên xu& ng ch& c nh& b& p, vì v& y nên đám b& n bè ch& y theo & nh m& i tôn & nh là th& lãnh đ& i ca ch& . M& y năm nay & nh thành công l& n v& ch& ng khoán nên đã ki& m đ& c b& c tri& u r& i! Th& t ra, thì con cũng có đ& chút đ& nh ti& n, n& u mua ngay cái nhà nh& nh& cũng đ& c, nh& ng mà con thích & chung c& đ& nh& l& i cái th& i m& i qua M& dì & . Thu& & y t& i con nghèo l& m, chung c& nh& th& n& y mà ch& a đ& n b& n năm đ& a. C& đám v& a làm v& a h& c, đ& u t& t m& t t& i, m& c không đ& & m, ăn không đ& no, thèm khát m& t ly cà phê, m& t lon n& c ng& t cũng không dám u& ng... thi& u th& n nh& v& y đó, mà anh Toàn v& n có th& ke re c& c r& c ch& t m& t t& ng đ& ng t& ng xu, g& i ti& n v& Vi& t Nam, cái đó m& i đáng ph& c ch& !

Dì Ba nghe Lâm k& chuy& n mà rúng đ& ng tâm cang. Dì th& t không ng& , th& i đó mu& n g& i ti& n v& cho dì, Toàn đã ph& i ch& u kh& s& nh& ng & y. Th& o nào, khi nghe dì phung phí ti& n b& c b& a bãi, Toàn đã có ph& n & ng khá thô b& o khi& n m& con gi& n nhau. Gi& đây, thì dì m& i hi& u ra và thông c& m đ& c n& i h& n h& c c& a con ngày tr& c. Dì cháu chuy& n trò vui v& , chung c& nh& bé thân m& t đ& m & m, dì Ba c& m th& y khung c& nh s& ng & đây tho& i mái h& n nh& ng ngày l& u trú t& i nhà Toàn nhi& u l& m. Lâm đi làm, dì Ba t& nhiên nh& nhà c& a mình, dì quét đ& n s& ch tr& n, dì n& u c& m n& u n& c ch& ng úy k& gì c& . Lâm l& i chu đáo mang v& m& y băng video phim truy& n và nh& c ti& ng Vi& t nên dì cũng có th& xem lai rai cho đ& bu& n. Tr& c ngày đám c& i dì Ba c& n th& n vi& ng thăm nhà gái, bàn b& c vài chi ti& t cho ngày c& i, nh& v& y, nghi l& t& ch& c ng& n g& n mà v& n đ& y đ& , xuôi gia t& ng đ& c đ& m đà tình thâm, và không khí b& a ti& c cũng vui v& r& n ràng. Sau ti& c c& i, ph& i nh& ng ch& cho v& ch& ng tr& h& p c& n, dì Ba đành “đi t& n” v& nhà con m& t đêm. Dù đây là đêm cu& i cùng c& a dì t& i M& Qu& c, mà Toàn v& n ti& p t& c l& nh nh& t nh& th& ng l& . Đêm đó, dì Ba tr& n tr& c ng& không yên, dì nghe Lâm k& hoàn c& nh c& a con ngày m& i t& i Hoa K& mà th& ng đ& t ru& t, nên mu& n đ& p t& ái hòa gi& i v& i con. Th& nh& ng, dì c& ng& i con mình hi& u l& m r& ng mình đã hòa gi& i không do tình th& ng mà ch& vì mu& n đ& c tr& c& p ti& n, nên dì c& đ& n đo mãi, vi& t r& i l& i xé hàng m& i l& n m& i t& m v& a ý. Dì vi& t :

“Toàn con,

“T& bao gi& , hai con v& n là ni& m hi v& ng, ngu& n vui vô t& n c& a má. Trong n& c, má g& n gửi v& i v& ch& ng con Lan, th& y chúng nó sung túc, an vui nên má cũng yên tâm ph& n nào. Lúc đó, má không hi& u đ& i s& ng c& a con ra sao, nên trong lòng v& n còn chút băn khoăn. Gi& đây, má đích thân th& y đ& c s& thành công c& a con t& i x& ng& i, má yên tâm l& m, có th& nói ni& m vui c& a má tăng lên g& p b& i.

“Đ& i má bao phen thẳng tr& m, nh& ng khi v& già mà đ& c nh& v& y là ph& c đ& c l& m r& i. Con cái thành ng& i, tu& i má đã ngoài 65 k& ra cũng th& , má còn đòi h& i gì n& a ch& ? Bây gi& , n& u má ph& i gi& t& cu& c đ& i theo ông bà cha m& , má tin r& ng mình s& thanh th& n ra đi không chút b& n

lòng.

“Má ch&# m&# &# c m&# t đi&# u, là m&# t ngày nào đó má s&# đón nh&# n đ&# c hai ti&# ng “má &# i !” ng&# t ngà&# thân th&# ng t&# th&# ng Toàn ngày x&# a, hi&# v&# ng nh&# đó mà cái âm thanh k&# ki&# u l&# nh nh&# t c&# a ông Toàn k&# s&# tri&# u phú - đang đeo đ&# i ch&#m ch&#ch&# đôi tai c&# a má, khi&# n má tan nát c&# c&#i lòng - có th&# b&#i xóa đi đ&# c.

“Má th&# ng c&# a con.”

Dì Ba x&# p th&# đ&# l&# i trên bàn, tin t&# ng có ngày con mình s&# đ&# c, s&# c&# m đ&# ng và mình s&# đón nh&# n l&# i tình m&# con thiêng li&#ng ngày tr&# c. Theo đúng ch&# ng trình đã đ&# ra, sáng hôm đó, v&# ch&# ng Lâm đ&# n đón dì Ba ra phi tr&# ng, cùng đi v&# i dì đ&# n Los Angeles. Lâm chu đáo đ&# a dì vào c&# a ra sân bay qu&# c ngo&# i, ch&# chuy&# n bay c&# a dì c&# t cánh, m&# i ti&# p t&# c lên đ&# ng đi h&# ng tu&# n trắng m&# t t&# i vùng bi&# n San Diego. Dì Ba an tâm v&# n&# c v&# i n&# i bu&# n vui l&# n l&# n. Dì sung s&# ng tr&# v&# quê h&# ng, v&# i xóm làng, v&# i thân t&# c, đ&# đ&# c tung tăng nói ti&# ng Vi&# t, h&# n nhiên suy t&# và s&# ng hài hòa trong môi tr&# ng và tâm tình quen thu&# c c&# a mình. Chuy&# n gì c&# a n&# c M&# dì s&# b&# l&# i bên M&#. Tuy quy&# t đ&# nh nh&# v&# y, nh&# ng n&# i h&# n s&# u v&# n đeo đ&# i dì, ngày ngày dì th&# p th&# m ch&# đ&# i ti&# ng đi&# n tho&# i reo, m&# m&# ng nghe gi&# ng nói thân th&# ng c&# a con mình v&# ng l&# i, nh&# ng ti&# ng đi&# n tho&# i đó dĩ ch&# m&# i m&# n, mà nó v&# n l&# ng im... Dì Ba chôn kín ni&# m đau ch&# ng th&# l&# cùng ai, nh&# ng càng chôn kín thì nó càng ray r&# t hoành hành đ&# đ&# i. Dì ngã b&# nh liên mi&#n, đôi khi tr&# b&# nh tr&# m tr&# ng t&# ng ch&# ng nh&# nguy ng&# p, th&# nh&# ng bác sĩ th&# nghi&# m đ&# m&# i cách v&# n không truy ra b&# nh lý. Cuối cùng, dì b&# ng s&# c nh&# đ&# n chùa Th&# p Ph&# ng, ngôi chùa đã t&# ng ch&# che an &# i dì trong su&# t quãng đ&# i u t&# i ngày x&# a. Đi chùa, t&# ng kính l&# Ph&# t giúp dì v&# i nh&# đôi ph&# n u u&# t. Dì l&# i có đ&# p th&# l&# n&# i ni&# m tâm s&# cùng th&# y, nghe th&# y khuyên gi&# i nên l&# n l&# n cũng th&# m h&# ng v&# đ&# o. Dì b&# ng khám phá ra r&# ng liên h&# gi&# a v&# ch&# ng con cái ch&# ng qua là liên h&# c&# a nghi&# p báo. Do vi&# c t&# o tác : ân, oán, n&# n&# n... v&# i nhau, mà nghi&# p l&# c m&# i lỗi kéo qu&# n bên nhau đ&# mà vay tr&# , tr&# va&# Dì nghi&# m rõ r&# ng dĩ dĩ h&# t s&# c lo l&# ng cho con, tr&# n&# cho nó th&# t đ&# y đ&#. N&# n&# n thanh toán s&#ng ph&# ng, ch&# n&# b&# đi không đòi h&# i gì n&# a, c&# sao mình l&# i c&# vùng v&# ng theo đ&# i m&# t gi&# n m&# t h&# n đòi tr&# thêm n&# , đ&# r&# i ch&# gây thêm nghi&# p ch&# ng ch&# nào có l&# i chi đâu? Nh&# nghĩ nh&# v&# y, mà n&# i h&# n s&# u tan bi&# n l&# n, và càng ngày dĩ càng c&# m th&# y v&# ng ch&# i th&# nh th&# i trong s&# ch&# che c&# a Tam B&# o, nên th&# ng quanh qu&# n trong chùa l&# y vi&# c ch&# p tác công qu&# làm ngu&# n vui.

Tình hình kinh t&# t&# i Hoa K&# đang trong th&# i k&# c&# c th&# nh, b&# ng b&# t đ&# u xu&# t hi&# n vài đ&# u hi&# u suy y&# u. Gi&# i kinh doanh ch&# ng khoán r&# t b&#n nh&# y, h&# r&#nh r&# p t&# ng bi&# n đ&# ng nh&# c&# a n&# n kinh t&# , nghiên c&# u c&# n k&# t&# ng ngành, t&# ng công ty... đ&# bán ra mua vào, vì v&# y mà giá c&# ch&# ng khoán tùy theo lu&# t cung c&# u tr&# i s&# t b&# t th&# ng, thay đ&# i t&# ng giây t&# ng phút. Sau khi

đánh h&#i đ&# c s&# đình tr&#, Toàn và đ&#ng b&#n nhanh tay thanh toán ph&#n l&#n ch&#ng khoán, và nh&# v&#y, tuy h&# ph&#i ch&#p nh&#n thua l&# ph&#n nh&# theo đà đi xu&#ng chung c&#a th&# tr&#ng ch&#ng khoán nh&#ng h&# đã b&#o toàn đ&# c ph&#n l&#n v&#n li&#ng. Tuy nhiên, nh&#ng k&# có máu kinh doanh nh&# chàng thì đâu ai ch&#u ng&#i yên nhìn đ&#ng ti&#n c&#a mình ù l&# không sanh l&#i. Toàn c&#m th&#y có s&# thôi thúc ph&#i “tái xu&#t giang h&#” nên ngày đêm quan sát, nghiên c&#u th&# tr&#ng th&#t k&#, rình r&#p c&# h&#i lý t&#ng đ&# tung ti&#n ra làm m&#t m&# l&#n thu v&# b&#c tri&#u m&#i hải lòng. Vài kinh t&# gia nh&#n đ&#nh r&#ng do tình tr&#ng b&#u c&# T&#ng Th&#ng b&# kéo dài, đ&#ng h&#ng kinh t&# không có ng&#i ch&# đ&#o nên tình tr&#ng đình tr&# m&#i t&#m th&#i x&#y ra; nay tranh ch&#p b&#u c&# s&#p k&#t thúc, qu&# ti&#n t&# liên bang l&#i r&#c r&#ch gi&#m lãi xu&#t, nên ch&#c ch&#n n&#n kinh t&# s&# có tri&#n v&#ng kh&#i s&#c tr&# l&#i. Tán đ&#ng quan đ&#m l&#c quan n&#y, Toàn li&#n ch&#n xí nghi&#p đ&#n toán Habaco đ&# đ&#u t&# Habaco có l&#c l&#ng tài chánh hùng h&#u, th&# tr&#ng qu&#c t&# bao la, s&#n ph&#m đa đ&#ng... mà tr&# giá c&# ph&#n hi&#n t&#i đã b&# tr&#t t&# sáu m&#i đ&#ng ch&# còn tr&#m tr&#m có b&#n m&#i đ&#ng, theo chàng thì đây là m&#c ch&#t không còn cách chi đ&# gi&#m đ&# c n&#a. Do đó, Toàn quy&#t đ&#nh tung h&#t ti&#n đ&# tr&# thu mua lo&#i c&# phi&#u n&#y. Toàn có l&#i đ&#u t&# táo b&#o là ch&# tr&# m&#t ph&#n ba tr&# giá c&# ph&#n, nên có th&# thu mua đ&# c g&#p ba l&#n s&# v&#n, nh&# v&#y nh&#p đ&# l&#i tăng g&#p ba, và n&#u l&# thì cũng nhanh chóng t&#ng t&#. Ch&# vài ngày sau giá c&# ph&#n tăng lên năm đ&#ng, n&#u mu&#n ăn non bán ra ngay thì Toàn đã nh&#p nháp đ&# c vài trăm ngàn r&#i, nh&#ng Toàn đ&# tr&# ch&# m&#c l&#i tăng g&#p đôi thì bán cũng không mu&#n. Không ng&# ch&# hai ngày sau tr&# giá c&# ph&#n b&#ng tu&#t đ&#c xu&#ng đ&#n sáu đ&#ng. Toàn ch&# l&# chút đ&#nh n&#u bán “ch&#y làng”, nh&#ng chàng c&#ng quy&#t gi&# nguyên tr&#ng vì tin t&#ng giá c&# s&# ph&#c h&#i trong th&#i gian ng&#n. Th&# nh&#ng trái v&#i đ&# đoán c&#a chàng, th&# tr&#ng ch&#ng khoán nói chung xu&#ng đ&#n, xu&#ng nhanh m&#t cách th&#m, đ&#n n&#i c&# vài ngày thì Toàn ph&#i v&#n đ&#ng thêm tài chánh đ&# bù đ&#p ph&#n thua l&#. Toàn đã l&#n l&#t vét h&#t ti&#n trong s&# ti&#t ki&#m, trong các th&# tín đ&#ng, r&#i đ&#n qu&# đ&# tr&# h&#c phí cho con, đ&# bù l&# mà v&#n ch&#a đ&#, chàng b&#n nghĩ đ&#n t&# trang và ti&#n riêng c&#a v&#, nh&#ng n&#n th&# nào con Mary cũng ch&#ng xiêu lòng. Khi tr&# giá c&# ph&#n công ty Habaco xu&#ng còn m&#i M&# kim, Toàn không “đào” đâu ra ti&#n m&#t bù l&# n&#a nên đành đ&# cho công ty môi gi&#i đ&#u t&# đem c&# phi&#u c&#a chàng ra thanh toán tr&#n. Th&# là ch&# trong vòng b&#n tháng, t&# m&#t nhà tri&#u phú Toàn đã tr&# thành k&# tr&#ng ta&# Đâu đ&#n m&#t đi&#u, là ch&# ngay ngày hôm sau giá c&# ph&#n đã tăng lên liên ti&#p và t&#m n&# đ&#nh m&#c m&#i b&#y, m&#i tám M&# kim. Do đó, n&#u Mary ch&#u m&# h&# bao c&#u nguy ch&#ng k&#p th&#iù thì toàn b&# c&# phi&#u đã đ&# c b&#o toàn, s&# nghi&#p c&#a chàng đâu đ&#n n&#i tiêu tan nh&# th&# n&#y. Toàn h&#n v&# vô cùng, nên tuy trong lòng c&# g&#ng gi&# hòa khí mà n&#i m&#c th&#nh tho&#ng c&# trào ra, thành th&# tình c&#m v&# ch&#ng đã b&#t đ&#u s&#t m&#. Đúng lúc đó thì xí nghi&#p c&#a Toàn b&# lâm nguy, th&# thuy&#n b&# sa th&#i hàng lo&#t, Toàn t&#ng mình đã may m&#n thoát n&#n, nào ng&# ch&#ng trình c&#t gi&#m s&# phí lan đ&#n đ&#n nhóm chuyên viên, đ&# r&#i cu&#i cùng chàng cũng lâm vào c&#nh m&#t vi&#c. Th&#t nghi&#p, tù túng, thi&#u ho&#t đ&#ng, m&#t b&#n bè, Toàn b&#c b&#i trong lòng, lúc nào cũng mu&#n g&#y s&#, không khí gia đình vì v&#y mà đ&#m ra ng&#t ng&#t khó th&#. Gi&#n v&#, Toàn b&# sang phòng dành cho khách ng&#, phòng n&#y t&# khi m&# chàng tr&# v&# Vi&#t Nam v&#n b&# tr&#ng và ch&#ng ai có nhu c&#u b&#c vào. Toàn b&#t ng&# khám phá đ&# c b&#c th&# m&# đ&# l&#i. Toàn đ&#c th&# trong s&# xúc đ&#ng ngh&#n ngào. M&# chàng tr&#n đ&#i th&#ng yêu, t&#n t&#y hi sinh cho chàng, bà vi&#t th&# r&#y la chàng tuy có h&#i nghiêm kh&#c, nh&#ng bà là m&#, bà r&#y la ch&#ng qua vì th&#ng yêu đ&#y đ&# ch&# nào có ý ghét b&# con, c&# sao ta l&#i có th&# gi&#n h&#n m&#, đ&#i x&# v&#i m&# tàn t&# nh&# v&#y k&#i? Toàn mu&#n ch&#p đ&#n tho&#i liên l&#c v&#i m&# ngay, nh&#ng m&#t chút h&# th&#n b&#ng len l&#i trong lòng, khi&#n chàng ng&#ng l&#i. Toàn nghĩ : “Lúc h&#ng th&#i thì gi&#n h&#n ghét b&# m&#, r&#i ch&# đ&#n lúc th&#t th&#i m&#i bi&#t h&#i tâm th&#ng m&#, thì k&# c&#c quá đi!”. M&#t hôm Toàn th&#y trong m&# th&# v&#a nh&#n, có gi&#y t&# c&#a tr&#ng trung h&#c gi&#i cho cha m&# h&#c sinh. B&#y lâu nay, b&#n r&#n làm ăn Toàn b&# xui vi&#c đ&#y đ&# chăm sóc, theo dõi

Quan Âm Tóc Rời

Tác Giả: Hu&nh Trung Chánh
Thứ Bảy, 21 Tháng 8 Năm 2010 10:30

con h& c hành cho v&, nay nhân lúc r&nh rang chàng bèn tò mò m& ra xem. Phong th& g& m b&n thông báo k&t qu& k& thi l&c cá nguy&t c&a con, theo đó thì hai môn Anh Văn và toán quá kém, khi&n chàng v&a lo v&a gi&n. Hai m& con v&a đ&a nhau v& nhà, thì Toàn li&n ch& tay vào m&t th&ng con hùng h& hét :

- Th&ng đ&u bò! M&y gi&ng ai mà ngu quá! Anh văn và toán là nh&ng môn đ& t mà b& đ& m C là sao?

Bob s& đ&ng, núp vào m& né tránh, không dám hó hé l&i nào. Mary b&c b&i nhìn ch&ng, r&i l&ng kh&ng c&t ti&ng :

- Nó ngu gi&ng ai tao không bi&t, ch& ch&c ch&n không gi&ng tao r&i. Tao đâu có ngu nh&ng &i ta v&y?

-M&y nói nh& v&y là c& ý nói tao ngu, ph&i không?, Toàn s&ng s&.

- Không dám a! m&y khôn l&m l&m ! Khôn quá m&c cho nên m&i mang h&t tài s&n ra mua th& c& phi&u m&c toi làm tiêu tan c& s& nghi&p ch& ?

Toàn ch&u đ&ng h&t n&i. Chính con v& đã không ch&u lời ti&n ra y&m tr& chàng trong phút lâm nguy nên chàng m&i tiêu tan v&n li&ng, v&y mà, nó còn dám l&n ti&ng ch&i chàng ngu thì làm sao chàng ch&u đ&ng n&i. Toàn gi&n đ& ch&i th& m&t ti&ng, b&&c t&i “xán” cho v& m&t tát tay, đ&n v&i v& b& vào phòng đóng c&a cái r&m. Chàng bi&t mình đã có hành đ&ng l&m l& tại h&i nên c& g&ng im l&ng m&c cho m& v& la hét & bên ngoài... Tíh n&t c&a Mary ch&ng hi&n tí nào. M& ch&i b&i &m t&i, đ&p phá đ& đ&c lung tung, r&i đ&ng c&a phòng r&m r&m thách th&c ch&ng b&&c ra đ&u s&c. Ch&ng nh&n nh&c, c&a đóng then gài khi&n m& điên ti&t h&n, m& g&i C&nh sát kh&n c&p 911 t& cáo v& hành hung. Ch& n&i trong vòng hai ti&ng đ&ng h& thì c&nh sát đã đ&n nhà. Sau khi nghe l&i khai thêm th&t c&a Mary và Bob, h& gõ c&a phòng g&i Toàn ra, cùng tay chàng đ&n đi ngay, không màng nghe m&t l&i bi&n b&ch. Đ&m trong tù dài vô t&n. Đau đ&n, nh&c nh&, ê ch&, Toàn tr&n tr&c th&c tr&ng đ&m, th&nh tho&ng buông ti&ng th& dài não nu&t, kèm theo l&i l&m b&m th& than : “Thôi h&t r&i. Mình đã m&t h&t r&i. M&t ti&n, m&t vi&c, m&t luôn c& v& c& con. Ôi ! th&t không ng&ng&i đàn bà mà mình yêu mê say đ&m, đã cùng nhau chia x&ng&t bụi trong m&&i m&y năm tr&i l&i đang tâm h&i mình nh& th& n&y. Ôi! còn cái th&ng con duy nh&t mà mình nâng niu nh& tr&ng m&ng, ch& vì m&t l&i r&y la, mà đã h&a theo m& ph&n l&i

cha mình!”... Sáng hôm sau, Toàn đ&# c tr&# t&# do v&# nhà. Chàng điên tí&# t nhìn con v&# hung đ&# , mu&# n tr&# t&# i nó mà ch&# ng bi&# t ra tay cách nào cho &# n. Ch&# c Mary cũng lo ng&# i nên nà&# đ&# n con đi m&# t. Đ&# n chi&# u Mary v&# nhà, có nhân viên công l&# c đi kèm. Nhân viên công l&# c t&# ng đ&# t cho Toàn án l&# nh Tòa án, theo đó, vi&# n đ&# n lý do b&# o v&# an ninh cho ng&# i đàn bà y&# u đ&# i, Tòa c&# m Toàn không đ&# c đ&# n g&# n v&# trong vòng m&# t đ&# m. Đi&# u đó, có nghĩa là Toàn ph&# i cu&# n gói đi ngay tr&# c s&# giám sát c&# a nhân viên công l&# c. Toàn ch&# k&# p đ&# n qu&# n áo vào va-li, xách thêm cái c&# p nh&# đ&# ng gi&# y t&# , r&# i ra xe lái đi. Trong khi so&# n gi&# y t&# Toàn lén nhét kh&# u súng ng&# n tùy thân vào c&# p, và cũng c&# t vào đó xâu chu&# i có t&# ng Quan Âm mà chàng ch&# t khám phá &# góc t&# . T&# ng n&# y m&# Toàn đã ân c&# n trao cho chàng ngày v&# t biên, t&# ngày c&# iù v&# khác đ&# o chàng đã b&# bê không đeo n&# a, nay vô tình g&# p l&# i m&# i nh&# ra. Toàn lái xe ra đi trong hoàn c&# nh vô cùng bi đát : không nhà c&# a ngh&# nghi&# p v&# con, không tí&# n b&# c, không m&# t ng&# i b&# n tâm giao đ&# đ&# n trong c&# n ho&# n n&# n, còn m&# th&# tín đ&# ng thì ch&# ng còn giá tr&# gì n&# a. Toàn phóng xe nh&# bay, lái theo ph&# n &# ng ch&# ch&# ng bi&# t s&# đi đâu, v&# đâu. Đ&# u óc chàng sôi đ&# ng r&# i ren nh&# m&# t bãi chi&# n tr&# ng : n&# i th&# t v&# ng, thù h&# n, chua xót, nh&# c nh&# , tí&# c th&# ng... thay phiên ng&# tr&# tâm t&# chàng và ý nghĩ ch&# t thì th&# ng tr&# c l&# ng v&# ng trong đ&# u. B&# t ch&# t th&# y m&# t công viên cây c&# i um tùm &# vùng ngo&# i ô hi&# n ra tr&# c m&# t, Toàn v&# i quanh xe lái vào. Công viên v&# ng tanh. Toàn g&# c đ&# u ng&# i trên băng đá, miên man suy nghĩ. Bị&# n c&# đau th&# ng đ&# n đ&# p khi&# n Toàn điên cu&# ng, thù h&# n că&# m, sôi s&# c trong đ&# u ý t&# ng b&# n gi&# t tr&# thù, mà tr&# thù ai đây? tr&# thù c&# xã h&# i loài ng&# i ch&# ng? tr&# thù cái đám môi gi&# i đ&# u t&# ch&# ng khoán ch&# ng? hay ch&# riêng con v&# h&# n hào c&# a chàng? Gi&# t ng&# i đâu có l&# i gì cho mình, v&# l&# i, v&# ch&# t ai s&# lo cho con đây? Hành đ&# ng nào suy cho cùng cũng không &# n c&# , tr&# khi mình ch&# t thì m&# i mong đ&# c yên thân mà thôi. Ý nghĩ t&# t&# v&# a lóe trong đ&# u thì Toàn li&# n m&# c&# p, mân mê kh&# u súng, r&# i ch&# m ch&# m ch&# a vào m&#ng tang bóp cò. Cò súng k&# t c&# ng. Toàn s&# c nh&# l&# i, kéo khóa an toàn r&# i đ&# a súng lên bóp cò l&# n n&# a. Cò súng v&# n k&# t không nhúc nhít. K&# m soát l&# i b&# ph&# n cò súng, Toàn b&# ng ch&# ng ki&# n m&# t s&# vi&# c k&# l&# khó tin hi&# n hi&# n tr&# c m&# t chàng : ch&# ng bi&# t b&# ng cách nào, s&# i&# i giây chuy&# n có t&# ng Quán Th&# Âm đã chui vào b&# ph&# n cò qu&# n ch&# t, khi&# n cò súng không xê đ&# ch đ&# c. Chàng có ng&# đâu, pho t&# ng mà chàng không h&# tin t&# ng, v&# t biên mang theo ch&# vì mu&# n chi&# u lòng m&# , nh&# ng trong gi&# phút nghiêm tr&# ng n&# y, đã hi&# n linh c&# u m&# ng chàng. Toàn xúc đ&# ng ng&# m pho t&# ng, m&# t c&# m giác yên &# n k&# di&# u xâm nh&# p tâm t&# Toàn n&# m ch&# t t&# ng, khóc nh&# m&# a, khóc thay cho tí&# ng lòng n&# c n&# k&# l&# n&# i đ&# n đau s&# u t&# i c&# a mình. Nh&# ng gi&# t n&# c m&# t đã giúp Toàn v&# i đi ph&# n nào n&# i đau th&# ng, chàng l&# y l&# i chút bình tĩnh nên ý nghĩ t&# t&# không còn n&# a. Chàng nghĩ mình ph&# i s&# ng vì m&# , và ph&# i quy&# t tâm làm cái gì cho m&# vui đ&# chu&# c t&# i l&# i ngày x&# a m&# i đ&# c. Toàn lái xe r&# i công viên. Chàng đang phân vân ch&# ng bi&# t đi v&# đâu, b&# ng s&# i&# c nh&# đ&# n Lâm, v&# i lái xe đ&# n nhà ng&# i em b&# n dì. Lâm m&# i mua ngôi nhà ba phòng khá r&# ng, nh&# ng không bi&# t anh ta có ch&# p nh&# n cho chàng t&# m trú vài ngày không? V&# ch&# ng Lâm tí&# p đón chàng ni&# m n&# . Sau khi nghe Toàn k&# l&# hoàn c&# nh đ&# n đau c&# a mình, Lâm an &# i :

- Câu chuy&# n c&# a anh tuy đau bu&# n nh&# ng không có gì bi đát c&# , xin anh đ&# ng n&# n lòng. Anh nh&# không? ngày x&# a anh em mình qua đây không tí&# n b&# c, không hi&# u bi&# t tí&# ng Anh, mà mình còn s&# ng đ&# c. Còn bây gi&# , anh có c&# p b&# ng đ&# i h&# c, có xe, có tr&# c&# p th&# t nghi&# p trong khi ch&# xin vi&# c, v&# l&# i, tí&# n b&# c anh m&# t nhi&# u nh&# ng đâu có h&# t, anh còn tí&# n h&# u trí trong qu&# 401K m&# y trăm ngàn n&# a chi... Anh c&# t&# m s&# ng v&# i t&# i em m&# t th&# i gian, t&# t&# s&# p x&# p l&# i m&# i vi&# c. Theo em, chuy&# n nan gi&# i là chuy&# n hàn g&# n đ&# v&# gia đình, ch&# còn chuy&# n g&# y đ&# ng l&# i

Quan Âm Tóc Rúi

Tác Giả: Hu&nh Trung Chánh
Thứ Bảy, 21 Tháng 8 Năm 2010 10:30

s& nghi&p nh& x&a, v&i kh& năng c&a anh thì nào có khó khăn gì!

Th&i gian g&n đây, Toàn ch& thân tình v&i nhóm b&n ch&ng khoán, đ&n lúc lâm nguy, h& b& r&i chàng nh& m&t con chó gh&, trái l&i, ng&&i em b&n dì mà chàng l& là thì v&n đ&i x& v&i chàng đ&m đà th&m thi&t nh& x&a. Toàn v&a c&m th&y h& th&n v&a xúc đ&ng đ&t dào, &p úng c&t ti&ng :

- Cám &n Lâm ! Không có em c&u nguy thì ch&c ch&n anh đành ch&u c&nh ng& b&ng& b&i r&i!
Anh làm sao có th& thuê nhà g&p trong hoàn c&nh ti&n b&c eo h&p n&y !

- Anh em trong nhà mà &n nghĩa gì anh? Nhà em đ& đ&n hai phòng! có anh & chung thì vui nhà vui c&a ch& có thi&t thòi gì cho em đâu?

T& đó, Toàn yên thân n&&ng náo t&i nhà Lâm. Lâm lo l&ng cho Toàn r&t chu đáo, ngoài nhu c&u ăn &, Lâm còn b&o b&c c&nh&ng chi tiêu l&t v&t, và luôn luôn an &i nâng đ& tinh th&n Toàn, nh& v&y, l&n l&n Toàn h&i ph&c l&i ni&m t& tin và s& khôn ngoan sáng su&t ngày tr&&c. Toàn nghĩ r&ng tr&&c khi b&t đ&u xây đ&ng l&i s& nghi&p, chàng c&n &n đ&nh mái &m gia đình. Vì v&y, chàng li&n liên l&c v&i v& tìm ph&&ng hòa gi&i, nh&ng tình c&m v& ch&ng đã r&n n&t vô ph&&ng c&u ch&a, nh&t là sau khi chàng bi&t rõ là ch& sau m&t tu&n chia tay thì Mary đã nhanh nh&u c&p tay tình nhân đ& đ&n kh&p n&i r&i. Sau nhi&u phen đ&n tho&i th&&ng th&o, cu&i cùng c& hai đ&ng tình ly hôn và cũng th&a thu&n phân chia tài s&n, theo đó Toàn ch& đ&&c gi& m&t xe, Mary gi& con và t&t c& tài s&n còn l&i, trong đó có nhà, xe h&i, chi&c ca nô, t& trang và các ch&&ng m&c đ&ng tên riêng. Toàn có đ&m l&i là gi& nguyên đ&&c ti&n trong qu& h&u b&ng 401K và không ph&i c&p đ&&ng đ&ng nào vì đang là k& th&t nghi&p ch&ng có l&i t&c. M&t v&, m&t con tuy đau lòng nh&ng sau khi gi&i quy&t xong chuy&n gia đình Toàn nghe lòng nh& nh&om ra. Chàng b&t đ&u l&p h& s& xin tr& c&p th&t nghi&p. Ti&n tr& c&p th&t nghi&p đ& cho chàng s&ng khuây kh&a, nên chàng đ& đ&nh s&ng&ng&i m&t th&i gian, ch& tinh th&n th&t &n đ&nh r&i m&i xin đi làm l&i.

T& ngày thoát ch&t m&t cách m&u nhi&m, l&i hi&u đ&&c nhân tình th& thái, lòng háo h&c l&i danh c&a Toàn suy gi&m l&n. Gi& đây, chàng ch& &&c m& m&t n&p s&ng bình th&&ng, mi&n là không đ&n n&i thi&u h&t, h&u có đ& th&i gi& dành cho vi&c tu đ&&ng thân tâm, tìm hi&u sâu r&ng Ph&t Pháp và hành tr&ng c&a v& B& Tát mà chàng h&t lòng tin t&&ng. Do đó, hàng ngày ch& lúc gia ch& đi v&ng chàng th&&ng đ&n bàn th& Ph&t có tôn trí t&&ng B& Tát Quan Âm đ& l& bá, và nghi&n ng&m quy&n Ph& Môn Gi&ng L&c c&a Pháp S& B&o T&nh, do hòa th&&ng Trí Nghiêm

Quan Âm Túc Rị

Tác Giả: Hu&# nh Trung Chánh
Thứ Bảy, 21 Tháng 8 Năm 2010 10:30

đ ch ra ti&# ng Vi&# t, mà chàng vô tình tìm th&# y trong t&# sách. Nh&# đ&# c Ph&# Môn gi&# ng l&# c, Toàn tâm hi&# u ph&# n nào đi&# u nghĩa ph&# m Ph&# Môn, lòng ng&# ng m&# h&# nh nguy&# n “linh c&# m t&# m thanh c&# u kh&# c&# u n&# n” c&# a B&# Tát Quán Th&# Âm ng&# p tràn, t&# đó, Toàn b&# ng tha thi&# t mong chiêm bái thánh đ&# a Ph&# Đà s&# n đ&# đ&# nh l&# B&# Tát. Lâm cũng khuy&# n khích chàng, nhân lúc r&# nh rang n&# y, nên đi du l&# ch m&# t chuy&# n sang Trung Qu&# c. T&# đây v&# Vi&# t Nam, ch&# tr&# thêm chút đ&# nh ti&# n, s&# n đ&# p n&# y cũng nên v&# thăm l&# i đ&# t n&# c thân yêu. Theo g&# i ý n&# y, Toàn l&# y vé hàng không đi Th&# ng H&# i, chàng vi&# ng thăm Tô Châu, Hàng Châu, r&# i đ&# n Ninh Ba dùng tàu t&# c hành đ&# n Ph&# Đà l&# u trú t&# i khách s&# n T&# c Lai ti&# u trang m&# t tu&# n l&# . Toàn đ&# n đ&# o Ph&# Đà vào m&# t chi&# u thu tuy&# t đ&# p : bi&# n xanh, tr&# i trong cao ng&# t, mây tr&# ng l&# ng l&# C&# nh trí &# đây xinh t&# i trang nhã v&# a ph&# ng ph&# t m&# t b&# u không khí m&# u nhi&# m thi&#ng li&#ng, t&# o cho khách hành h&# ng c&# m giác lâng lâng thanh thoát. Toàn đ&# c h&# ng đ&# n viên l&# n l&# t đ&# a đi chiêm bái các thánh tích trên đ&# o : t&# ng Quan Âm Nam H&# i b&# ng đ&# ng cao 33 th&# c, Quan Âm khiêu (v&# t chân B&# Tát trên t&# ng đá), Quan Âm t&# trúc (r&# ng trúc tím), Ph&# m Âm H&# i Tri&# u Âm đ&# ng, Vi&# n Quan Âm B&# t Kh&# ng Kh&# , các chùa Ph&# T&# , Pháp Vũ và Hu&# T&# . Theo ng&# i h&# ng đ&# n thì n&# i nào cũng có truy&# n thuy&# t v&# s&# th&# hi&# n m&# u nhi&# m c&# a B&# Tát, B&# Tát luôn luôn th&# hi&# n cho nh&# ng k&# có lòng thi&# t tha mong c&# u đ&# c g&# p Ngài. &# đ&# a đi&# m nào, Toàn cũng chân thành đ&# nh l&# B&# Tát, thi&# t tha ni&# m danh hi&# u c&# a Ngài và thành kh&# n mong đ&# c th&# y Ngài th&# hi&# n. Toàn nghĩ mình đã có đ&# i nhân duyên t&# ng đ&# c B&# Tát c&# u kh&# c&# u n&# n, nên tin ch&# c cũng s&# có duyên đ&# g&# p Ngài th&# hi&# n. Th&# nh&# ng, tuy đã thành kh&# n l&# bái kh&# n nguy&# n bao ngày t&# i đ&# ng Hải Tri&# u Âm và r&# ng trúc tím mà Toàn v&# n ch&# a th&# y đ&# u hi&# u gì khác l&# . Dù v&# y, Toàn v&# n không n&#n lòng. Ngày cu&# i cùng, Toàn còn n&# n ná đ&# n chùa Ph&# T&# , đi&# n Viên Thông chiêm bái l&# n ch&# t r&# c khi r&# i đ&# o. Đi&# n Viên Thông n&# i ti&# ng v&# i pho t&# ng Quan Âm cao trên 8 th&# c, hùng vĩ hòa ái. Toàn thành kính chiêm ng&# ng t&# ng. Chàng có c&# m giác là càng chiêm ng&# ng chàng càng đón nh&# n đ&# c lòng t&# bi vô l&# ng c&# a B&# Tát ban phát cho chàng, khi&# n chàng xúc đ&# ng n&# c m&# t l&# ng tròn, pho t&# ng qua làn n&# c m&# t tr&# thành lung linh s&# c vàng r&# c r&# . Toàn đi kinh hành quanh t&# ng, chàng ti&# p t&# c chiêm ng&# ng “Quan Âm tam th&# p nh&# ng tùy hình”, t&# c 32 hình t&# ng mà B&# Tát tùy duyên hóa hi&# n đ&# c&# u đ&# chúng sanh. Chàng nghĩ mình ph&# i t&# c đ&# 32 hình t&# ng n&# y, thì khi g&# p B&# Tát th&# hi&# n mình m&# i không b&# l&# c&# h&# i th&# y Ngài. V&# a quan sát t&# ng hình t&# ng, Toàn v&# a th&# m kh&# n nguy&# n : “Con ch&# a có duyên đ&# th&# y Ngài th&# hi&# n n&# i đây, nh&# ng con luôn luôn tin t&# ng r&# ng ngày nào đó Ngài s&# th&# hi&# n cho con th&# y m&# t l&# n t&# i ch&# n khác”. B&# ng nhiên, Toàn nghe nhà s&# già đ&# ng c&# nh bên l&# m b&# m m&# t mình : “Sao ch&# t&# c có 32 t&# ng? 32 t&# ng thì ít quá!”. T&# ng t&# c theo tinh th&# n ph&# m Ph&# Môn, v&# y mà nhà s&# n&# y dám chê bai là ít, th&# t là sai l&# m, Toàn nghe chói tai không ch&# u đ&# c, b&#n b&# c b&# i lên ti&# ng :

- V&# y theo s&# thì bao nhiêu t&# ng m&# i đ&# y đ&# ?

- Hà! hà! B&# Tát tùy tâm chúng sanh bi&# n hi&# n đ&# c&# u đ&# , mà tâm chúng sanh thì muôn vàn sai khác, &# a thích vô l&# ng vô biên hình t&# ng, nên B&# Tát cũng ph&# i &# ng hi&# n vô l&# ng vô biên hình t&# ng đ&# c&# u đ&# .

Quan Âm Tóc Rắn

Tác Giả: Hu&nh Trung Chánh
Thứ Bảy, 21 Tháng 8 Năm 2010 10:30

Toàn nghe câu nói của lão tăng mà rúng động cả châu thân, liền cung kính thưa hỏi :

Phật Bà Quan Âm

- Thưa thầy ! nếu tôi thấy đấy thì Bồ Tát Quan Thế Âm thì hiện đấy muôn ngàn hình tượng khác biệt chứ không phải chỉ hiện ra vào 32 hình tượng này mà thôi?

- Đúng vậy! Quan Âm thì hiện đấy muôn hình tượng và khắp nơi nên mới có câu :

Ao nào cũng có ánh trăng

Nhà nào cũng có Quan Âm hiện ra.

Tóm lại, ai cũng đã từng đi tìm kiếm về Quan Âm, nhưng có người thấy và có người không bao giờ thấy?

- Thưa thầy! mình phải tìm nhân duyên nào thì mới thấy được Ngài?

- Phải tập nhìn, tập lắng nghe cái khía cạnh thế gian, tập nhìn thấy bị chấp u kh chấp u nên thì vô biên vọng hóa thân của Bồ Tát sẽ thấy hiện ra rành rành trước mắt.

- Thưa thầy! theo nghĩa này thì con cũng đã từng hỏi kiếm về Bồ Tát Quan Âm mà con không biết, phải không thầy!

- Đúng vậy!

Quan Âm Tóc Rúi

Tác Giả: Hu&nh Trung Chánh
Thứ Bảy, 21 Tháng 8 Năm 2010 10:30

- Con s& ráng h& c h& nh l& ng nghe, h& nh t& bị, nh& ng e r& ng đ& o đ& c c& a con hèn kém, con s& mình ch& a đ& đ& o l& c đ& nh& n bi& t, th& y ! Xin th& y gia & n ch& cho con bi& t Quan Âm mà con s& g& p hình dáng nh& th& nào? Con năn n& th& y mà !

- ! Con s& g& p v& Quan Âm đó & mi& n Nam n& c Vi& t. Khi g& p Ngài, tâm con s& an & n vui m& ng, th& y tin con s& nh& n ra Ngài ngay kia mà !

- Xin th& y làm & n d& y rõ thêm chi ti& t! Con s& con s& sót b& l& c& h& i và nhìn không ra Ngài đ& c!

- !... đó là ng&& i đàn bà, m& c áo lam, chân tay lem lu& c, không giày dép, tóc r& i, m& t mày vô cùng h& n h& ...

Toàn đang m& ng r& l& m nh& m ghi nh& n k& t& ng chi ti& t n& y, ch& t th& y v& s& già thoan thoát b&& c đi. Chàng v& i v& b&& c theo ngay nh& ng m& i đó mà nhà s& đã m& t đ& ng trong đám khách hành h&& ng đông đ& o r& i. Ch& ng suy nghĩ l& i, nh& t& ng câu đ& i tho& i, chàng b& ng ng& n ng&& i t& h& i : “Ch& ng bi& t v& s& già đã đ& i tho& i v& i mình b& ng th& ngôn ng& nào? đ&& ng nh& không ph& i ti& ng Vi& t, ti& ng M& , v& y thì làm sao mình nghe hi& u đ&& c k& i? ch& ng l& mình đã m& trong khi đang ng& m t&& ng?”

T&nh hay m& không c& n bi& t, Toàn m& t m& c tin theo v& s& già, nên đ& i l& trình v& th& ng Saigon, ch& không ghé Hà N& i nh& đã đ& đ& nh. Đ& n n& i, chàng nôn nóng l& n l& i kh& p hang cùng ngõ h& m trong thành ph& hàng hai tháng tr& i mà v& n không tìm đâu ra hình bóng ng&& i đàn bà áo lam h& i đ& nh& ng chi ti& t c& n thi& t. K& m& c áo lam thì đ& u tóc, giày dép t&& m t& t còn k& đ& u bù tóc r& i, chân đ& t thì ch& ng m& c áo lam. Đi& m quan tr& ng khác là chàng ch& ng tìm đâu ra đ&& c ng&& i có dung nhan vui t&& i h& n h& và có th& t& o cho chàng ni& m an l& c c& . Toàn tr& lên mi& n Đông, r& i l& n l&& t xu& ng kh& p các t&nh mi& n Tây, cu& i cùng, v& đ& n R&ch Giá nh& ng v& B& Tát mà chàng nôn nao t& m c& u v& n bi& t t& m. Th& t v& ng n& n& , Toàn xách hành lý l& ng th& ng tìm đ&& ng v& nhà m& . Th& y anh ng& ngác đ& ng tr&& c c& a, Lan không tin & m& t mình, đ& i m& t nhìn k& , r& i m& ng r& rú lên :

- Anh hai ! anh v& sao không báo tin tr&& c đ& em đón!

Quan Âm Tóc Rúi

Tác Giả: Hu&nh Trung Chánh
Thứ Bảy, 21 Tháng 8 Năm 2010 10:30

- Hà ! Hà ! anh mu&n c& nhà ng&c nhiên kia mà! U&! má đi đâu v&y em?

- Mai ! th&a c&u Hai đi con. R&i con ch&y rút, báo tin v&i ngo&i là c&u hai đã v& nghen con!

Con bé th&a c&u, r&i phóng lên chi&c xe đ&p đi nga& Toàn l&i lên ti&ng :

- Má & đâu em hãy cho anh bi&t. Anh mu&n đi đ&n đó thăm má li&n bây gi&!

- Má th&ng tr&c & chùa Th&p Ph&ng á! Chùa cách nhà ch& đ& ch&ng năm phút, n&u anh mu&n g&p g&p thì em đ&a anh đi ngay.

Lan khóa c&a, đèo anh trên chi&c xe g&n máy lái đi. V&a t&i c&ng chùa, Toàn đã nghe ti&ng bé Mai réo bà ngo&i &m t&i :

- Ngo&i &i ! ngo&i &i ! c&u Hai & bên M& v&! C&u hai v& nhà r&i ngo&i &i!

Chùa đang có khóa h&, ban trai so&n làm vi&c khá c&c nh&c. Dì Ba đang đ&u bù tóc r&i hì h&c r&a m& n&i niêu trong nhà b&p, ch&t nghe ti&ng cháu ngo&i reo vang, dì m&ng qu&nh, n&&c m&t tuôn tràn, không k&p x& chân vào dép, t&c t&c ch&y ra c&ng, h&n h& ôm con :

- Con! Con th&ng c&a má!

Bà n&m tay con th&t ch&t, ch&c s& con mình vu&t m&t chẳng? Toàn hi&u nh& v&y và xúc đ&ng toàn thân, m&t c&m giác an l&c k& l& tràn ng&p trong lòng. Chàng c&t ti&ng g&i : “Má!”, r&i chàng ng&m nhìn bà th&t k&. Bà m&c chi&c áo v&t hồ màu lam cũ k&, chân đ&t, tay dính l& lem lu&c, tóc r&i l&a x&a, đang r&ng r& nhìn con không ch&p m&t. Toàn h&i s&ng s&t, r&i b&ng s&c hi&u, chàng ôm ch&m m& th&n th&c : “Thì ra Quan Âm B& Tát là má! Má chính th&t là B& Tát Quan Âm c&a con, v&y mà tr&&c kia con đui mù ch&ng bi&t!”. Chàng th&m nghĩ : “Khi mình đã “m&

Quan Âm Tóc Rì

Tác Giả: Huánh Trung Chánh

Thứ Bảy, 21 Tháng 8 Năm 2010 10:30

mßt” thßy đßc mßt hình tßng Quan Âm, thì có lẽ mình sß có đß khß năng khám phá bißt bao nhiêu Quan Âm đã hißn hßu trong cõi đßi nßy. Ồ nhß! đßi vßi mình thì Lâm chßng phßi là mßt Quan Âm đã an òi, chß che, cßu khß, cßu nßn mình sao?